

บทอ่านที่ 1

ฮบ 6:10-20

พี่น้อง พระเจ้าไม่ทรงอยู่โดดๆถึงกับจะทรงลืมกิจการที่ท่านได้กระทำ และทรงลืมความรักที่ท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ โดยรับใช้บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์และยังคงรับใช้อยู่ต่อไป เราปรารถนาให้ท่านแต่ละคนแสดงความกระตือรือร้นต่อไปจนกว่าความหวังของท่านจะสำเร็จบริบูรณ์ในวาระสุดท้าย ทั้งนี้เพื่อมิให้ท่านเฉื่อยชา แต่เพื่อจะทำตามอย่างผู้ที่มีความเชื่อและความมานะพากเพียร จึงจะเป็นทายาทแห่งพระสัญญาได้

เมื่อพระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่า พระองค์ไม่มีผู้ใดเหนือกว่าที่จะทรงนำมาอ้างอิงยืนยันคำปฏิญาณได้ จึงทรงอ้างพระองค์ปฏิญาณว่า “เราจะอวยพรเจ้าอย่างมากและจะทวีพงศ์พันธุ์ของเจ้าอย่างมากด้วย” ดังนี้ อับราฮัมได้พากเพียรรอคอยและได้รับทุกอย่างตามพระสัญญา มนุษย์ยอมปฏิญาณโดยอ้างผู้เหนือกว่าตน และสำหรับเขาเหล่านั้นการยืนยันด้วยคำปฏิญาณเป็นการยุติข้อโต้แย้งทั้งปวง ดังนั้น เมื่อพระเจ้าทรงปรารถนาจะแสดงให้บรรดาทายาทแห่งพระสัญญาเห็นชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่า แผนการของพระองค์ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง จึงทรงผูกมัดพระองค์ด้วยคำปฏิญาณ เพื่อให้เราซึ่งหนีทุกขภัย มีกำลังใจอย่างแรงกล้าที่จะยึดมั่นในความหวังเบื้องหน้า พระสัญญาและคำปฏิญาณจะไม่เปลี่ยนแปลง เพราะพระเจ้าทรงมุสาไม่ได้ เรามีความหวังนี้เป็นดังสมอเรือที่มั่นคงปลอดภัยสำหรับชีวิต ความหวังดังกล่าวผ่านมานำเข้าไปถึงห้องภายในพระวิหาร ที่พระเยซูเจ้าเสด็จล่วงหน้าเข้าไปก่อนแล้วเพื่อเรา ในฐานะที่ทรงเป็นมหาสมณะนิรันดร์ ตามแบบอย่างเมลคีเซเดค

พระวรสาร

มก 2:23-28

วันสัปดาห์วันหนึ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จผ่านนาข้าวสาลี บรรดาศิษย์ที่เดินทางอยู่ด้วยได้ตรงข้าม ชาวฟาริสีทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมศิษย์ของท่านทำสิ่งต้องห้ามในวันสัปดาห์โตเล่า” พระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือว่า กษัตริย์ดาวิดและผู้ติดตามได้ทำสิ่งใดขณะที่มีความยากลำบากและหิวโหย พระองค์เสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าเมื่ออาบียาธาร์เป็นมหาสมณะ ได้เสวยขนมปังที่ตั้งถวาย ซึ่งใครจะกินไม่ได้ นอกจากบรรดาสมณะเท่านั้น พระองค์ยังทรงให้ผู้ติดตามกินอีกด้วย”

แล้วพระเยซูเจ้าทรงเสริมว่า “วันสัปดาห์โตมิใช่เพื่อมนุษย์ มิใช่มนุษย์มิใช่เพื่อวันสัปดาห์โต ดังนั้น บุตรแห่งมนุษย์จึงเป็นนายเหนือแม้กระทั่งวันสัปดาห์โตด้วย”

สำหรับชาวฟาริสี การได้ตรงข้ามกันในวันสัปดาห์โตถือเป็นการทำผิดซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามตามธรรมเนียมปฏิบัติ แต่สำหรับพระเยซูเจ้า ความต้องการของมนุษย์นั้นอยู่เหนือบทบัญญัติทั้งปวง พระเจ้าจะไม่วันลืมห่วงความรักและการรับใช้ที่เราได้กระทำต่อเพื่อนมนุษย์ พระองค์ทรงรักษาสัญญาเสมอ

อังคาร

22

มกราคม

น.วินเซนต์
สังฆานุกร
และมรณสักขี

สดด 111:1-2.

4-5.9-10

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

